

Den 13. maj 1998 blev i sag nr. 69

TV 1000 Danmark A/S

mod

KODA

af Ophavsretslicensnævnet afsagt følgende

Kendelse:

1. Indledning.

Sagen angår efter udformningen af parternes oprindelige påstande det vederlag, som klageren, TV 1000 Danmark A/S, for året 1997 skal betale til indklagede, KODA, for viderespredning over kabelanlæg i Danmark af TV-kanalen TV 1000, jf. § 2, stk. 3, i lov nr. 1207 af 27. december 1996 om ændring af ophavsretsloven m.m.

Klageren er et kommercielt TV-selskab, som udsender TV-kanalen TV 1000 i Danmark.

Indklagede repræsenterer komponister, tekstforfattere og musikforlæggere.

Sagen er indbragt for Ophavsretslicensnævnet ved klageskrift af 20. juni 1997. Efter skriftveksling blev sagen forhandlet mundtligt den 27. april 1998.

Klageren har været repræsenteret af advokat Strange Beck og indklagede af advokat Erik Nyborg.

I nævnets behandling af sagen har deltaget højesteretsdommer Peter Blok, advokat Asger Thylstrup og advokat Hanne Bender.

2. Parternes påstande.

Klageren har principalt nedlagt påstand om, at klagerens vederlag til indklagede for brug af beskyttet musik ved kabelviderespredning af TV 1000 i Danmark fastsættes for 1997 i overensstemmelse med den for 1997 gældende tarif for kabelviderespredning af beskyttet musik i TV-kanaler, der fremføres via kommunikationssatellit og videre-spredes i kabelanlæg efter dekodning hos kabeloperatøren, subsidiært et af Ophavsretslicensnævnet fastsat vederlag pr. husstand, som ikke afviger væsentligt fra denne tarif.

Subsidiært har klageren nedlagt påstand om, at klagerens vederlag til indklagede for brug af beskyttet musik ved kabelviderespredning af TV 1000 i Danmark for 1997 fastsættes til et årligt vederlag på 0,08% af de samlede årlige indtægter ved klagerens spredning af TV 1000 i Danmark beregnet på grundlag af modellen i § 3 i indklagedes udkast til aftale med klageren, subsidiært et af Ophavsretslicensnævnet fastsat omsætningsbetinget vederlag, hvor provenuet pr. husstand ikke væsentligt afviger fra den for 1997 gældende tarif pr. husstand for kabelviderespredning af beskyttet musik i de TV-kanaler, der fremføres via kommunikationssatellit og viderespredes i kabelanlæg efter dekodning hos kabeloperatøren.

Over for klagerens principale påstand har indklagede påstået frifindelse.

Over for klagerens subsidiære påstand har indklagede principalt påstået frifindelse mod, at klagerens vederlag til indklagede for brug af beskyttet musik ved kabelviderespredning af de af klageren distribuerede, kodede TV-programmer i Danmark i 1997 fastsættes til et årligt vederlag på 1,9% af de samlede årlige indtægter ved klagerens spredning af disse programmer, beregnet på grundlag af modellen i § 3 i indklagedes udkast til aftale med klageren.

Subsidiært har indklagede påstået frifindelse mod, at klagerens vederlag til indklagede for brug af beskyttet musik ved kabelviderspredning af de af klageren distribuerede, kodede TV-programmer i Danmark i 1997 fastsættes til et årligt vederlag mindre end 1,9%, men større end 0,08%, af de samlede årlige indtægter ved klagerens spredning af disse programmer i Danmark, beregnet på grundlag af modellen i § 3 i indklagedes udkast til aftale med klageren.

Som anført nedenfor i afsnit 5 har indklagede under den mundtlige forhandling principalt påstået sagen afvist.

3. Sagens baggrund i hovedtræk.

TV 1000 er en high pay TV-kanal, som udsendes i Danmark via kommunikationssatellit. Uplink til satellitten sker i Sverige, hvorfra sendekæden også starter, jf. herved ophavsretslovens § 87.

TV 1000 spredes i kodet form, og dekodning sker hos de enkelte husstande, idet klageren gennem et andet selskab stiller dekodningsudstyr til rådighed. Også i de tilfælde, hvor husstanden er tilsluttet et kabelanlæg, sker dekodning først hos husstanden og altså ikke ved kabeloperatørens foranstaltning.

TV 1000 finansieres udelukkende gennem abonnementsindtægter. Prisen pr. husstand udgør for tiden mellem ca. 1.750 kr. og 2.130 kr. om året afhængigt af betalingsmåden. Programfladen består i det væsentlige af nye spillefilm.

TV 1000 har været udsendt i Danmark siden august 1989. Der har løbende været ført forhandlinger mellem parterne om størrelsen af det vederlag, klageren skal betale til indklagede, uden at der er opnået enighed. Der er dog indgået forskellige foreløbige aftaler.

Indklagede har gennem årene udarbejdet en række udkast til aftale mellem parterne. I det seneste udkast, der er fra januar 1997, hedder det bl.a.:

"§ 1

Stk. 1. KODA giver hermed på de vilkår, som er fastsat i det følgende, TV 1000/Danmark A/S tilladelse til i danske kabelanlæg at fordele det af KODA forvaltede danske og udenlandske repertoire, som nyder beskyttelse i henhold til ophavsretsloven. Tilladelsen omfatter TV 1000's tv-programmer, der spredes i kodet form til kabelanlæg via satellit og dekodes hos de enkelte kabeltilsluttede husstande m.v. Tilladelsen erhverves af TV 1000/Danmark A/S på vegne af kabelanlæggene.

.....

§ 3

Stk. 1. TV 1000/Danmark A/S betaler for retten til at udsende det af KODA forvaltede repertoire et årligt vederlag på 1,9% (en komma ni procent) af de samlede årlige indtægter vedrørende de af aftalen omfattede programmer (beregningsgrundlaget). I beregningsgrundlaget indbefattes samtlige abonnementsindtægter i Danmark samt evt. reklameindtægter (med et fradrag af bureauprovision på max 15%), konstante sponsorbidrag m.v., uanset om indtægterne oppebæres af TV-1000/Danmark A/S selv eller af tredjemand. I indtægterne indgår ikke tilskud til langtidsledige og ansatte i h.t. jobskabelsesordning, indtægter ved salg af produktioner til tredjemand, merchandisingindtægter samt finansielle indtægter. Indtægter, som vedrører flere lande, indgår i beregningsgrundlaget, dog reduceret i forhold til de danske tilslutningers andel af det totale antal tilslutninger i de pågældende lande.

Stk. 2. I beregningsgrundlaget efter stk. 1 indgår ikke betaling for leje eller brug af dekodere, placeret hos abonnenter. Oprettelses- og installationsgebyrer i forbindelse med dekoderes ibrugtagning indgår heller ikke i beregningsgrundlaget.

.....

§ 8

KODA friholder TV 1000/Danmark A/S for ethvert krav, der måtte opstå fra tredjemand for offentlig fremførelse af hans værk, hvis dette tilhører KODA's repertoire, og såfremt fremførelsen omfattes af nærværende aftale. Fordelingen mellem de enkelte ophavsmænd er i øvrigt TV 1000/Danmark A/S uvedkommende."

Den takst, som klageren henviser til i sin principale påstand, er 1,50 kr. pr. husstand, jf. Ophavsretslicensnævnets kendelse af 21. november 1997 i sag nr. 67.

4. Parternes anbringender i processkrifterne i hovedtræk.

Til støtte for sine påstande har klageren anført, at der i relation til vederlaget for kabelviderespredning ikke foreligger nogen relevant forskel mellem TV 1000 og andre TV-kanaler, der sendes fra kommunikationssatellitter. Det forhold, at TV 1000 først dekodes hos de enkelte husstande, medens de TV-kanaler, der er omfattet af taksten på 1,50 kr. pr. husstand, dekodes hos kabeloperatørerne i det omfang, de er kodede, udgør ikke en relevant forskel. Taksten på 1,50 kr. pr. husstand bør derfor også gælde for TV 1000, og i hvert fald er der intet grundlag for indklagedes krav om et langt større, omsætningsbetinget vederlag.

Indklagede har anført, at den sammenligning, klageren foretager med vederlaget for kabelviderespredning af TV-kanaler, der sendes fra kommunikationssatellitter, men er ukodede eller dekodes hos kabeloperatørerne, ikke er relevant, fordi dette vederlag ikke er et vederlag for originær udsendelsesvirksomhed, men er et yderligere vederlag for en fornyet offentlig fremførelse via kabel. Kabelviderespredning af TV 1000 i kodet form, hvor dekodning først sker hos brugeren, har i realiteten karakter af én samlet offentlig offentlig fremførelse og har dermed karakter af originær udsendelsesvirksomhed. Vederlaget for kabelviderespredningen af TV 1000 er det eneste vederlag, komponister m.v. modtager for klagerens udsendelser til danske husstande tilsluttet kabelanlæg. Det af indklagede forlangte vederlag er derfor ikke urimeligt, idet det svarer til det vederlag, indklagede modtager fra andre TV-selskaber for disses udsendelsesvirksomhed.

5. Drøftelserne under den mundtlige forhandling af spørgsmålene om vederlagets karakter og nævnets kompetence.

På baggrund af processkrifterne rejste nævnet ved indledningen af den mundtlige forhandling spørgsmålet om karakteren af det omtvistede vederlag og det hermed sammenhængende spørgsmål om nævnets kompetence. Nævnet henviste herved bl.a. til, at den originære udsendelse af TV 1000 fra Sverige må anses for en ophavsretlig benyttelsesform, for hvilken TV 1000 er forpligtet til at betale vederlag til komponister m.v., jf. ophavsretslovens § 2, stk. 3, nr. 3 (den hertil svarende svenske bestemmelse), også i det omfang, udsendelsen er rettet mod danske husstande tilsluttet kabelanlæg, og selv om dekodning først sker hos de enkelte husstande, at nævnet imidlertid ikke har kompetence til at tage stilling til størrelsen af vederlaget til komponister m.v. for originær udsendelsesvirksomhed, og at forpligtelsen til at betale vederlag for kabelviderespredning efter ophavsretsloven påhviler kabeloperatørerne, ikke programleverandøren.

Klageren anførte hertil, at klagerens påstande alene sigtede til det vederlag, der skal betales for kabelviderespredning i Danmark, medens spørgsmålet om vederlag for den originære udsendelse fra Sverige må afgøres i forholdet mellem klageren og indklagedes svenske søsterorganisation, STIM.

Indklagede anførte, at de hidtil førte forhandlinger mellem parterne og indklagedes påstande under sagen tog sigte på det samlede vederlag, klageren skal betale for sine udsendelser til danske husstande tilsluttet kabelanlæg, jf. herved § 8 i aftaleudkastet. Da indklagede ønsker en samlet ordning, ville indklagede modsætte sig, at nævnet i overensstemmelse med klagerens nu præciserede påstande isoleret tog stilling til spørgsmålet om vederlaget for kabelviderespredning i Danmark. På denne baggrund nedlagde indklagede principal påstand om afvisning af sagen.

Efter votering tilkendegav nævnet, at det efter det nu fremkomne ville tage indklagedes afvisningspåstand til følge, idet det af nævnets kendelse af 21. november 1997 i sag nr. 67 fremgår, at en programleverandør ikke mod indklagedes protest kan være part i en sag for nævnet vedrørende størrelsen af vederlaget for kabelvidere-spredning.

Klageren ønskede spørgsmålet afgjort ved kendelse, og sagen blev herefter uden yderligere procedure optaget til afsigelse af kendelse.

6. Ophavsretslicensnævnets bemærkninger.

Det følger af ophavsretslovens ordning, at det retlige og økonomiske ansvar over for bl.a. de rettighedshavere, som indklagede repræsenterer, for viderespredning af radio- og fjernsynsudsendelser over kabelanlæg påhviler ejerne af kabelanlæggene (kabeloperatørerne), jf. ophavsretslovens § 35, stk. 3, som affattet ved lov nr. 1207 af 27. december 1996. Indklagede er derfor berettiget til at forlange, at aftaler om størrelsen af vederlaget for kabelviderespredning skal indgås mellem indklagede og kabeloperatørerne, og at eventuelle sager for Ophavsretslicensnævnet om vederlagets størrelse skal føres mellem disse parter. Der er dog, såfremt indklagede er indforstået hermed, ikke noget i vejen for, at vederlaget for kabelviderespredning af et bestemt program betales af programleverandøren på kabeloperatørernes vegne, således at programleverandøren i disse tilfælde optræder som aftalepart eller part i eventuelle sager for Ophavsretslicensnævnet.

I det foreliggende tilfælde har indklagede på baggrund af det, der er fremkommet under den mundtlige forhandling, modsat sig, at klageren optræder som part i en sag for nævnet, som alene angår en isoleret fastsættelse af vederlaget for kabelviderespredning af klage-

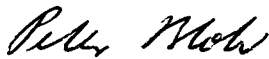
rens udsendelser i Danmark og ikke inddrager spørgsmålet om vederlag for klagerens originære udsendelsesvirksomhed rettet mod husstande i Danmark tilsluttet kabelanlæg. Det ligger imidlertid uden for nævnets kompetence at tage stilling til det sidstnævnte spørgsmål.

På denne baggrund tager nævnet indklagedes påstand om afvisning af sagen til følge.

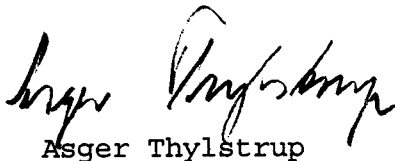
Thi bestemmes:

Denne sag afvises.

I medfør af § 4 i bekendtgørelse nr. 762 af 2. oktober 1997 om Ophavsretslicensnævnet bestemmes, at klageren, TV 1000 Danmark A/S, og indklagede, KODA, hver skal betale halvdelen af udgifterne ved nævnets behandling af sagen.

Peter Blok

Asger Thylstrup

Hanne Berder